

RYGA, 6.6. Z Moskwy donoszą, iż w poniedziałek przybył tam przedstawiciel Trzeciej Rzeszy p. Schnure, którego Molotow, jak wiadomo, wymienił w swojej mowie. Przyjazd Schnurego ma pozostawać w związku z zamiarami Trzeciej Rzeszy po-pownego rozpoczęcia rokowań go-spodarczych z Rosją sowiecką, które wskutek rozbieżności zdań były zerwane.

Według ogólnej opinii, Schnure ma misję wywarcia wpływu na bieg rokowań angielsko-sowieckich, zgodnie z potrzebami Rzeszy.

Dworzec Centralny w płomieniach Runął strop niszcząc tory Śmiertelne ofiary w czasie akcji

Komunikat Ministerstwa Komunikacji, 6-go czerwca o godz. 6.20 rano na dworcu Głównym z przyczyn narazie niewyjaśnionych powstał pożar w hali odjazdowej przy stropie poddasza.

Wskutek silnego wiatru i suchej pogody pożar objął w krótkim przed-ciągu czasu całą halę odjazdową, w której w związku z prowadzonymi robotami znajdowały się rusztowania drewniane. W konsekwencji tego konstrukcja żelazna, podtrzymująca strop zawałiła się na jednym z torów. Ruch na linii średnicowej został wstrzymany, na miejsce pożaru przy-biło 5 oddziałów straży ogniowej, 2 oddziały centralnego ośrodka wy-szkolenia pożarniczego oraz straż pożarna kolejowa.

O godz. 9.40 pożar został zlokalizowany. Ruch na linii średnicowej zostanie przywrócony w ciągu dnia.

Wskutek silnego wiatru i suchej pogody pożar objął w krótkim przed-ciągu czasu całą halę odjazdową, w której w związku z prowadzonymi robotami znajdowały się rusztowania drewniane. W konsekwencji tego konstrukcja żelazna, podtrzymująca strop zawałiła się na jednym z torów. Ruch na linii średnicowej został wstrzymany, na miejsce pożaru przy-biło 5 oddziałów straży ogniowej, 2 oddziały centralnego ośrodka wy-szkolenia pożarniczego oraz straż pożarna kolejowa.

O godz. 9.40 pożar został zlokalizowany. Ruch na linii średnicowej zostanie przywrócony w ciągu dnia.

Wskutek silnego wiatru i suchej pogody pożar objął w krótkim przed-ciągu czasu całą halę odjazdową, w której w związku z prowadzonymi robotami znajdowały się rusztowania drewniane. W konsekwencji tego konstrukcja żelazna, podtrzymująca strop zawałiła się na jednym z torów. Ruch na linii średnicowej został wstrzymany, na miejsce pożaru przy-biło 5 oddziałów straży ogniowej, 2 oddziały centralnego ośrodka wy-szkolenia pożarniczego oraz straż pożarna kolejowa.

O godz. 9.40 pożar został zlokalizowany. Ruch na linii średnicowej zostanie przywrócony w ciągu dnia.

Wskutek silnego wiatru i suchej pogody pożar objął w krótkim przed-ciągu czasu całą halę odjazdową, w której w związku z prowadzonymi robotami znajdowały się rusztowania drewniane. W konsekwencji tego konstrukcja żelazna, podtrzymująca strop zawałiła się na jednym z torów. Ruch na linii średnicowej został wstrzymany, na miejsce pożaru przy-biło 5 oddziałów straży ogniowej, 2 oddziały centralnego ośrodka wy-szkolenia pożarniczego oraz straż pożarna kolejowa.

O godz. 9.40 pożar został zlokalizowany. Ruch na linii średnicowej zostanie przywrócony w ciągu dnia.

KŁEBY DYMU

We wtorek o godz. 6 min. 30 rano Warszawa została wstrząśnięta nagłą wiadomością o olbrzymim pożarze Dworca Głównego w Warszawie. Przechodnie idących ulicami Marszałkowską i Al. Jerozolimską spostrzegli ogromne kłęby dymu i płomienie sięgające powyżej stropu wielkiej budowli Dworca Centralnego. Pa-liła się główna hala gmachu dwor-

NATYCHMIASTOWA AKCJA

Pożar został spostrzeżony o g. 6.20 przez jednego ze strażników kolejowych, który natychmiast dał znać zawiadowującej stacji i stra-ży ogniowej. Natychmiast przy-stąpiono do akcji ratowniczej. Pierwszy oddział straży pożarnej przybył w błyskawicznym tempie bo już w 3 minuty stawił się z ul. Polnej na dworzec i bez zwłoki przystąpił do akcji ratowniczej. Równocześnie rozpoczęto akcję kolejową mającą na celu usunię-cie taboru stojącego jeszcze na peronach dworca Centralnego. Te lefony stacyjne zaalarmowały natychmiast Warszawę Wschodnią i Zachodnią, aby wstrzymano nad-chodzące pociągi. Wyłączono prąd z linii średnicowej. Równocześnie przybyły pierwsze oddziały poli-cji, które zaczęły usuwać tłoczący się tłum.

W kwadrans po zauważeniu po-żaru były na miejscu wszystkie oddziały straży ogniowej z War-szawy. Kierujący akcją kom. Geysztor zdecydował się skiero-wać trzy oddziały od strony Al. Jerozolimskiej, gdzie buchały naj-większe płomienie. Natychmiast wzniosła się wielka drabina „Ma-girus”, na którą z niezwykłą sprawnością weszli strażacy. W ciągu paru minut węże zostały założone i strumienie wody zdławiły wiel-kie języki ognia. Pozostała część strażaków rozpoczęła akcję od strony Chmielnej. Ustawiono tam kilkanaście hydrantów, jednak wobec wielkiej ilości łatwopalne-

RUNĄŁ STROP

Część strażaków po drabinach i przez dach dostała się do środ-kowej hali dworcowej, aby czę-ściowo usunąć łatwopalny mate-riał i zapobiec przetrzeniu się ognia do zabudowań starego dworca. Koło godz. 7.30 rozległ się ogłuszający huk spowodowa-ny zarysowaniem się stropu no-

ODDŁUŻENIE ROLNICTWA W SEJMIE

Przemówienie wicepremiera Kwiatkowskiego Ustawa o stanie wojennym uchwalona

W dyskusji zabrał głos pos. **Stoch**, który wysunął poprawkę, zmierzającą do sprzecyzowania swobód obywatelskich, które mają być w trakcie stanu wojennego zawieszane.

Poprawce tej sprzeciwił się sprawozdawca pos. **Deryng** i zo-stała ona odrzucona. Ustawę uchwalono.

Bez dyskusji przyjęto ustawy o odpowiedzialności karnej w przy-padkach szpiegostwa do nieprzy-jaciela, o uznaniu nazwisk przy-branych podczas służby wojsko-wej, o opłatach na rzecz Polskie-go Czerwonego Krzyża i parę us-taw drobniejszych.

Pożar nowego Dworca Centralnego w Warsza-wie boleśnie dotknął społeczeństwo polskie. Z niecierpliwością więc czeka ono na ostateczne wy-niki śledztwa, prowadzonego w tej sprawie.

Już dziś jednak nasuwają się pewne refleksje, dotyczące one przede wszystkim roli zagadnień komunikacyjnych w naszym życiu. Tego typu wy-padki, co ostatni pożar dworca, przypominają nam ogromnie znacznie zagadnień komunikacyj-nych, na ogół u nas niedocenianych.

Połączenia komunikacyjne Polski Zachodniej i Polski Wschodniej są niedostateczne. Przez środ-kową Wisłę prowadzą w gruncie rzeczy tylko dwie linie, przez Warszawę i przez Dęblin. Zwiększe-nie linii kolejowych, przechodzących przez Wi-ślę w tej części kraju jest zwłaszcza w dzisiej-szych czasach palącą koniecznością.

Również sprawa węzła warszawskiego nabiera ogromnego znaczenia. Nie jest on w stanie spro-stać tym ogromnym zadaniem, jakie na nim cią-gię. Zbudowanie południowej linii obwodowej wy-daje się być najpilniejszym zadaniem.

Zagadnienia komunikacyjne nie mogą czekać, wymagają szybkich, śmiałych posunięć w wielkim stylu.

Spotkanie w Gibraltarze

GIBRALTAR, 6. 6. W dniu jutrzejszym przybywa tu ge-neralny rezydent Francji w Marokku, gen. Nogues. Gen. Nogues spotka się tu z przed-stawicielem admiralacji brytyjskiej, admirałem Dudley Pound, który przybywa do Gibraltaru pojutrze.

GDANSKU! JĘKNIESZ BOLEŚNIE Z SWYCH BOGACTW ODARTY;

OPUSZCZĄ CIEBIE SIĘ, ROZKOSZE I DARY, KTÓRYCH DZISIAJ BEZECNIE UŻYWASZ BEZ MIARY.

Jan Dantyszek — gdańszczanin 1538 r.

Defilada legionu Condora przed kanalerzem Hitlerem

BERLIN, 6. 6. Dziś o godz. 10 na placu przed politechniką kan-clerz Hitler przyjął defiladę leg-ionu Condora. Z gmachu poli-techniki powiewały flagi 3-ciej Rzeszy i Hiszpanii narodowej. Na trybunach honorowych zajęli miejsce członkowie rządu Rzeszy i delegacja oficerów hiszpańskich. Specjalne miejsca przeznaczono dla rannych legionistów niemiec-kich oraz dla rodzin poległych w hiszpanii żołnierzy niemieckich.

Defiladę zamykały oddziały marynarki niemieckiej, która znajdowała się na wodach hisz-pańskich, a mianowicie pancerni-ków „Admiral Scheer” i

Pożar parowca angielskiego

LONDYN, 6. 6. Ubiegłej nocy wybuchł pożar na parowcu „Lan-daff Castle” (10786 ton). Ogień, który ogazony został po dwóch godzinach, powstał w chłodni. Szkody są znaczne, statek znaj-dował się w reperatury w dokach londyńskich.

ODDŁUŻENIE

Na ostatnim punkcie porządku dziennego znalazł się projekt us-tawy zgłoszonej przez Ozon o oddłużeniu rolnictwa. Jak wiadomo sprawa ta była przedmio-tem długich sporów pomiędzy Oz-onem a Rządem. Jeszcze w trak-cie wtorkowego posiedzenia za-rażdono przerwę i obradowała komisja rolna. W końcu kompromis osiągnięto, ale w kuluarach mówiono, że nie zadowolili on w zupełności ani jednej, ani drugiej strony.

Istotę sporu wyjaśnił ref. pos. **Třebicki**. Wniosek Ozonu dążył do integralnego rozwiązania sprawy długów rolniczych przed 1 lipca 1932. Komisja rolna po rozważe-niu wszystkich okoliczności i wy-słuchaniu opinii rządu nie uznała za możliwe nałożenia w dzisiej-szej chwili tak znacznych wydat-ków na skarb państwa, ani też obciążenia specjalnymi wydatka-mi aparatu kredytowego. Toteż wprowadzono do projektu duże zmiany i przeprowadzając to, co można było w obecnej sytuacji o-siągnąć bez wywołania wstrząsów

Japonia oskarża o szpiegostwo attache ambasady Anglii

TOKIO, 6.6. Agencja Domei donosi, że aresztowani w dn. 15 maja przez żandarmerię japońską plk. Spear, attache wojskowy ambasady angielskiej w Czungking i por. Cooper, oskarżeni są o szpiegostwo.

Zwiedzali oni strefę, zajęta przez Japończyków.

FAŁA NIEMIECKICH PROWOKATORÓW ZALAŁA GDANSK

W związku z odbywający-mi się obecnie w Gdańsku manifestacjami przybył do W. M. Gdańska dowódca hitle-rowskich oddziałów szturmowych, przeznaczony dla tak zwanej „akcji gdańskiej” Rediess.

W sztabie Rediessa znajduje się grupa wytrawnych prowoka-torów i organizatorów t. zw. „bezpośrednich akcji”, zna-nych już ze swych występów w okresie napięcia sudeckiego. Rediess po przybyciu do Gdań-

Zakaz utworzenia klubu im. Henryka Rossmanna

Wobec starań o założenie klubu dyskusyjnego im. Henryka Rossmanna starostwo grodzkie przesłało do założycieli klubu na-stępujące pismo zabraniające pro-wadzenia stowarzyszenia.

Podając zmianę adresu

przy wyjeździe na urlop, trzeba wskazywać jednocześnie dawny i nowy adres.

Zmianę adresu najlepiej zatławiać W WARSZAWIE — telefonicznie 309-32 (9-16).

W CAŁEJ POLSCE — pocztówką (jeżeli nad adresem ABC napiszemy „sprawa prenumeraty”, wystarczy znaczek 5 gr.).

Zmiana adresu jest bezpłatna.

PRZEMÓWIENIE WICEPREMIERA

Po referencji przemawiał p. wicepremier Kwiatkowski. Prze-strzegął on przed uleganiem złu-dzeniom co do nadzwyczajnej war-

Zamach na księżną Kentu Strzał kulą z dubeltówki

LONDYN, 6. 6. W poniedziałek o godz. 21-ej dokonano zamachu na księżną Kentu, gdy wsiadła na placu Belgrave do samochodu, zamierzając się udać do kina. Strzał był oddany z bliska i kula przeszła tuż obok samochodu ude-rzając w ścianę domu. W chwili po tym policja aresztowała czło-wieka, przy którym znaleziono strzelbę myśliwską z jednym tyl-ko nabojem.

Sprawcą zamachu na księżną Kentu okazał się niejaki Lawlor,

45-letni ślusarz. Lawlor był dziś przesłuchany przez sędziego śledczego, jednak dalsze dochodzenie w tej sprawie podjęte zostanie do-piero po przesłuchaniu świadków zajścia.

Księżna Kentu nie zorientowa-ła się nawet, że strzelano do niej i spokojnie udała się do kina. Do-piero po powrocie do domu do-wiedziała się, że był na nią doko-nany zamach. Wiadomość o zama-chu wywołała wielkie wrażenie w całej Anglii.

Sejm zatwierdził sprawę oddłużenia rolnictwa. Trudno jeszcze ocenić dzisiaj konsekwencje tego załatwienia. Jedno jest jednak niewątpliwe, nie jest to załatwienie ostateczne.

Od szeregu lat co roku niemal biedniejszy się nad rozwiązaniem tego zagadnienia. Nie rozwiązujemy je w ten sposób, by po pół roku do tego zagadnienia znowu powrócić.

Kłecimy różnego typu kompromisy załatwienia, a nie możemy się zdecydować na zasadnicze jego załatwienie, na jakie zagad-nienie to ze względu na swą wagę zasługuje.

Sejm zatwierdził sprawę oddłużenia rolnictwa. Trudno jeszcze ocenić dzisiaj konsekwencje tego załatwienia. Jedno jest jednak niewątpliwe, nie jest to załatwienie ostateczne.

Od szeregu lat co roku niemal biedniejszy się nad rozwiązaniem tego zagadnienia. Nie rozwiązujemy je w ten sposób, by po pół roku do tego zagadnienia znowu powrócić.

Kłecimy różnego typu kompromisy załatwienia, a nie możemy się zdecydować na zasadnicze jego załatwienie, na jakie zagad-nienie to ze względu na swą wagę zasługuje.

Sejm zatwierdził sprawę oddłużenia rolnictwa. Trudno jeszcze ocenić dzisiaj konsekwencje tego załatwienia. Jedno jest jednak niewątpliwe, nie jest to załatwienie ostateczne.

Od szeregu lat co roku niemal biedniejszy się nad rozwiązaniem tego zagadnienia. Nie rozwiązujemy je w ten sposób, by po pół roku do tego zagadnienia znowu powrócić.

Kłecimy różnego typu kompromisy załatwienia, a nie możemy się zdecydować na zasadnicze jego załatwienie, na jakie zagad-nienie to ze względu na swą wagę zasługuje.

Sejm zatwierdził sprawę oddłużenia rolnictwa. Trudno jeszcze ocenić dzisiaj konsekwencje tego załatwienia. Jedno jest jednak niewątpliwe, nie jest to załatwienie ostateczne.

Od szeregu lat co roku niemal biedniejszy się nad rozwiązaniem tego zagadnienia. Nie rozwiązujemy je w ten sposób, by po pół roku do tego zagadnienia znowu powrócić.

Kłecimy różnego typu kompromisy załatwienia, a nie możemy się zdecydować na zasadnicze jego załatwienie, na jakie zagad-nienie to ze względu na swą wagę zasługuje.

Sejm zatwierdził sprawę oddłużenia rolnictwa. Trudno jeszcze ocenić dzisiaj konsekwencje tego załatwienia. Jedno jest jednak niewątpliwe, nie jest to załatwienie ostateczne.

Od szeregu lat co roku niemal biedniejszy się nad rozwiązaniem tego zagadnienia. Nie rozwiązujemy je w ten sposób, by po pół roku do tego zagadnienia znowu powrócić.

Kłecimy różnego typu kompromisy załatwienia, a nie możemy się zdecydować na zasadnicze jego załatwienie, na jakie zagad-nienie to ze względu na swą wagę zasługuje.

Sejm zatwierdził sprawę oddłużenia rolnictwa. Trudno jeszcze ocenić dzisiaj konsekwencje tego załatwienia. Jedno jest jednak niewątpliwe, nie jest to załatwienie ostateczne.

Od szeregu lat co roku niemal biedniejszy się nad rozwiązaniem tego zagadnienia. Nie rozwiązujemy je w ten sposób, by po pół roku do tego zagadnienia znowu powrócić.

Kłecimy różnego typu kompromisy załatwienia, a nie możemy się zdecydować na zasadnicze jego załatwienie, na jakie zagad-nienie to ze względu na swą wagę zasługuje.

Sejm zatwierdził sprawę oddłużenia rolnictwa. Trudno jeszcze ocenić dzisiaj konsekwencje tego załatwienia. Jedno jest jednak niewątpliwe, nie jest to załatwienie ostateczne.

Od szeregu lat co roku niemal biedniejszy się nad rozwiązaniem tego zagadnienia. Nie rozwiązujemy je w ten sposób, by po pół roku do tego zagadnienia znowu powrócić.

Kłecimy różnego typu kompromisy załatwienia, a nie możemy się zdecydować na zasadnicze jego załatwienie, na jakie zagad-nienie to ze względu na swą wagę zasługuje.

Sejm zatwierdził sprawę oddłużenia rolnictwa. Trudno jeszcze ocenić dzisiaj konsekwencje tego załatwienia. Jedno jest jednak niewątpliwe, nie jest to załatwienie ostateczne.

Od szeregu lat co roku niemal biedniejszy się nad rozwiązaniem tego zagadnienia. Nie rozwiązujemy je w ten sposób, by po pół roku do tego zagadnienia znowu powrócić.

Kłecimy różnego typu kompromisy załatwienia, a nie możemy się zdecydować na zasadnicze jego załatwienie, na jakie zagad-nienie to ze względu na swą wagę zasługuje.

Nasze „ABC”:

Dyskusje szkodliwe i pożyteczne

Tak zwana sprawa Witosy stała się podczas ostatnich dni tematem dyskusji prasy sanacyjnej i prasy opozycyjnej. Zupełnie celowo nie wtrącaliśmy się do tej dyskusji uważając, że wszelki udział w tym sporze rozmazuje niepotrzebnie sprawę taką, która w dzisiejszych warunkach poruszana być nie powinna. Ponieważ dyskusja ta jest jednak systematycznie podtrzymywana przez prasę sanacyjną, zmuszeni jesteśmy zabrać w niej głos.

Uważamy, że „Kurier Poranny”, który wszczął dyskusję postąpił w sposób szkodliwy dla interesów państwa. Zarzuty bowiem, które zostały wysunięte przeciwko Wincentemu Witosowi są tego typu, że nadają się nie do polemiki prasowej, ale do sprawy sądowej. Ponieważ do dziś dnia sprawą tą nie zajął się prokurator, co by niewątpliwie miało miejsce, gdyby zarzuty te były słuszne, musimy stwierdzić, że inicjatywa „Kuriera Porannego” polegająca na rozpętaniu dyskusji prasowej jest z punktu widzenia chwili dzisiejszej niezwykle szkodliwa.

Sytuacja międzynarodowa doprowadziła społeczeństwo polskie do zjednoczenia wszystkich zwalczających się dotychczas obozów w imię konieczności walki z niebezpieczeństwem zewnętrznym. Zjednoczenie to nastąpiło przez zrezygnowanie przez poszczególne ugrupowania polityczne ze swych dążeń, które ich różniły od innych ugrupowań politycznych. Dyskusja na wszystkie tematy, które mogły wywoływać spory została w znacznym stopniu zahamowana.

Tego typu zjednoczenie było koniecznością, gdy na horyzoncie polityki międzynarodowej zarysowały się groźne chmury. Tego jednak typu zjednoczenie nie jest wystarczające na okres dłuższy, prowadzi bowiem do zahamowania normalnego życia politycznego, tak niezbędnego z punktu widzenia powiększenia siły wewnętrznej państwa. Wobec tego więc, że sytuacja międzynarodowa na dłuższy okres zapowiada burzę, stało się rzeczą konieczną doprowadzenie do zjednoczenia typu wyższego, do zjednoczenia nie na podstawie zrezygnowania ze swego stanowiska w sprawach wewnętrznej polityki, ale na podstawie utworzenia wspólnego programu politycznego, wyznaczonego przez polskie grupy polityczne reprezentujące większość społeczeństwa.

Do takiego wspólnego programu można dojść tylko przez publiczną dyskusję, choćby ta dyskusja wykazywała w początkowym stadium daleko idące rozbieżności. Ta dyskusja powinna jednak dotyczyć tego, jaka ma być Polska, która w sposób najbardziej mocny będzie się mogła przeciwstawić niebezpieczeństwom zewnętrznym, a nie przeszłości. Tymczasem z szeregu stron, jak widzimy w sprawie Witosy, dyskusja jest sprowadzana na tematy przeszłości.

W tym samym kierunku idzie niedzielną artykul „Gazety Polskiej” napisany przez dr. Zdzisława Stahla, który wysuwa zagadnienie zasług i win, jeśli chodzi o polityczne stanowisko w najbliższej przeszłości. Nie chcemy powracać do tego tematu, chociaż zajmujemy stanowisko wręcz przeciwnie, niż dr. Stahl, właśnie dlatego, że tego typu dyskusje uważamy w dzisiejszym okresie za szkodliwe. Dodać tylko chcemy, że kto jak kto, ale właśnie dr. Zdzisław Stahl i jego najbliżsi współpracownicy polityczni z „Kuriera Porannego” nie powinni tak pochopnie powracać do spraw przeszłości politycznej. Jest bowiem rzeczą

Pomnik ku czci bohaterskiego kapłana ks. Ignacego Skorupki w Ossowie.

Antoni Chruszczewski

Słuszny i sprawiedliwy pokój Akcja pokojowa Ojca Świętego — Piusa XII zgodnie z wytycznymi Benedykta XV

Przemówienie, które wygłosił Ojciec Święty Pius XII w dniu swych imienin do Kolegium Kardynalskiego jest jednym z najdonioślejszych wydarzeń politycznych ostatnich miesięcy. Mowa ta potwierdza w sposób autorytatywny, krążące od dłuższego czasu pogłoski o akcji pokojowej Stolicy Apostolskiej. Ojciec Święty podjął swą akcję w początkach maja, w chwili gdy sytuacja międzynarodowa była niezwykle krytyczna i groziła wybuchem konfliktu zbrojnego. Krok Papieża spotkał się z zasadzie z sym-

patią rządów i wdzięcznością społeczeństw. Ojciec Święty nie traci nadziei zażegnania konfliktu i sądzi, że droga pozostała otwarta do nowych poczynań i nowych wysiłków, celem utrzymania pokoju.

POLITYKA BENEDYKTA XV

Akcja Watykanu jest prowadzona w sposób niezwykle dyskretny zgodnie z tradycjami Kościoła. Stolica Apostolska unika nawet pozorów czynnego mieszania się do spraw polityki między-

narodowej, ponieważ nie chce ściągnąć na siebie zarzutu faworyzowania którejkolwiek ze stron. Miarodajne sfery watykańskie pamiętają losy inicjatywy pokojowej Papieża Benedykta XV w 1917 roku. Dzięki niezręczności pewnych kół kościelnych akcja Papieża Benedykta XV przyniosła szkodę Kościołowi, gdyż naraziła na szwank autorytet moralny Stolicy Apostolskiej. Inicjatywa Wielkiego Papieża została fałszywie zrozumiana, jako akcja na rzecz mocarstw centralnych, a przede wszystkim katolickiej monarchii Habsburgów. Kola demokratycznie - masońskie państw zachodnich i Ameryki wykorzystywały orędzie Benedykta XV jako broń przeciwko Kościołowi katolickiemu. Stolica Apostolska została odsunięta od wszelkiego wpływu przy zawieraniu pokoju. Słuszny wydaje się mniemanie, że Traktat Wersalski byłby dziełem mniej kruchym, gdyby Stolica Apostolska była zaproszona do współdziałania w układaniu klauzuli pokoju.

KARDYNAŁ MAGLIONE

Nadmienić należy, że Ojciec Święty wysuwając inicjatywę utrzymania pokoju, nie kieruje się żadnymi przesłankami politycznymi, lecz działa jedynie w ramach swego najwyższego Urzędu Pastorskiego i pozostaje wierny chwalebnej misji Kościoła. Dlatego też obawa przed fałszywą interpretacją nie może powstrzymać Papieża przed krokami, które są konieczne, celem wypełnienia misji pokojowej właściwej Kościołowi katolickiemu. Tym nie mniej doskonała znajomość spraw polityki międzynarodowej, ułatwi Ojcu Świętemu Jego zadanie.

Najbliższym współpracownikiem Papieża, jest kardynał sekretarz stanu Maglione, który lat 11 był nuncjuszem w Paryżu i cieszy się ogromnym autorytetem zarówno w sferach rządowych francuskich, jak i w całym społeczeństwie katolickim Francji. Ogólną uwagę zwróciły niedawne konferencje kardynała Maglione z ambasadorem francuskim przy Kwirynale François - Poncet oraz z włoskim ministrem oświaty Bottai i Jezuitą Ojcem Tacci - Venturi, który uchodzi za zaufanego doradcę Mussoliniego. Rokowania te miały dotyczyć stosunków francusko - włoskich.

Poza tym żywą działalność rozwinięli nuncjusze apostołscy w Paryżu i Berlinie. Nuncjusz Orsenigo udał się specjalnym samolotem do Berchtesgaden, gdzie odbył 2-godzinny rozmowę z kanclezerem Hitlerem a nuncjusz w Paryżu Valeri konferował kilkakrotnie z premierem Daladier i ministrem Bonnet.

KONTAKT Z RZĄDAMI

Również przedstawiciele Stolicy Apostolskiej w innych stolicach m. in. nuncjusz w Warszawie mgr. Cortesi nawiązał ścisły kontakt z rządami, przy których są akredytowani.

W obecnej chwili byłoby rzeczą przedwczesną omawiać widoki akcji pokojowej Watykanu. Jedno jest pewne, że Ojciec Święty nie wysunie żadnych konkretnych propozycji jak np. prezydent Roosevelt w swym orędziu z dnia 15 kwietnia br. Działalność Stolicy Apostolskiej ma charakter o wiele bardziej rozległy. Opiera się ona na ogromnym autorytecie moralnym Kościoła Katolickiego i dlatego też posiada wielkie znaczenie psychologiczne.

Papież Pius XII kontynuuje dzieło swego znakomitego poprzednika Piusa XI, który był nieustraszoną bojownikiem o pokój, wolność sumienia i poszanowania godności ludzkiej. Ojciec Święty działa jednakże innymi metodami.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że akcja Papieża Piusa XII spotka się z zrozumieniem znacznego odłamu społeczeństw Włoch i Niemiec. Jeżeli działalność pokojowa Stolicy Apostolskiej nie da pożądanego wyniku, to i tak będzie niezwykle korzystna, ponieważ uprzytomni znaczącej części narodów niemieckiego i włoskiego, że widoki uratowania pokoju, który powinien być w myśl wskazań Piusa XII w Jego orędziu wielkanocnym pokojem „słusznym i sprawiedliwym” istniały i że odpowiedzialność za wybuch konfliktu zbrojnego obciążą wyłącznie obecnych kierowników III Rzeszy i rządu faszystowskiego.

Dworzec Centralny w płomieniach

(Dokończenie ze str. 1-ej)

gę już o godz. 8.30, sytuacja od Al. Jerozolimskiej została opanowana.

Natomiast od ulicy Chmielnej, gdzie pracowali strażacy w trudnych warunkach, pomimo wydatnej pomocy straży kolejowej nie udało się tak szybko ognia opanować. Tu też wkrótce przerzuciono większe siły straży ogniowej i zwiększono ilość hydrantów, ogień jednak szalał do godziny 9.30 i dopiero na parę minut przed 10 został ostatecznie zlikwidowany. Płomienie zniszczyły jednak całkowicie halę dworcową, gdzie były już zainstalowane rzeźby i boazerie. Przede wszystkim spustoszenia objęły poprzecz na część gmachu.

Jedynie dzięki niezwyklej ofiarności strażaków zdołano wynieść część rzeźb i obrazów w czasie pożaru. Większość jednak spłonęła.

OFIARY

W czasie akcji ratowniczej przy zawaleniu się stropu padły ofiary w ludziach. Z wysokości 4 piętra spadł strażak Jan Komoda, który został zasypany gruzami. Po półtoragodzinnej akcji ratunkowej zdołano go odkopać żywego, jednak ciężko rannego. W innej części gmachu spadł strażak Jan Sokolicz. W chwili zawalenia się stropu spadł jeszcze Leon Koczarski i strażak Dorman z oddziału ratunkowego. Wobec dalszego pęknięcia stropów strażakom groziło zgniecenie. Po dłuższej akcji ratowniczej wydobyto wreszcie wszystkich trzech.

Sokolicz i Dorman zostali wreszcie wydobyty. Stan Dormana jest b. ciężki, Sokolicz już nie żył. Lżej ranni zostali oficerowie straży por. Klepa i Jerzy Jasiński z osób cywilnych odniosło obrażenia inż. Bochenek i Józef Kop-

czyński. Na miejscu dyżurowało 5 karetka pogotowia, które rannych natychmiast odwoziły do szpitala.

ODZNACZENIA

W akcji ratunkowej brało udział 500 ludzi, w tym 300 strażaków. Zniszczenie wyrządzone pożarem ogromne. Cała hala centralna jest zniszczona oraz spustoszenie objęło skrzydła boczne.

Na miejsce pożaru przybył prem. Składkowski, woj. Jaroszewicz, komendant policji gen. Zamorski oraz przedstawiciele władz śledczych. Gen. Składkowski obecny przy akcji polecił prezydentowi miasta przedstawić najbardziej ofiarnych strażaków do odznaczenia.

PRZYCZYNY POŻARU

Co do przyczyn pożaru istnieje wersja, według której pożar został spowodowany przez robotników, którzy pracując przy spawaniu urządzeń żelaznych postugiwali się aparatem tlenowym. Za jej się ściana korkowa i ogień przetrzącił się na rusztowania drewniane. Robotnicy - spawacze so stali aresztowani. Prowadzone obecnie śledztwo nie pozwala na podanie bliższych szczegółów.

RUCH KOLEJOWY

Dyrekcja okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie wstrzymała aż do odwołania odprawę osobowego bagażu przesyłek ekspresowych i za listami przewozowymi ze stacji i do stacji Warszawa Główna osobowa. Bagaże i przesyłki, już przyjęte do Warszawy Głównej osobowej, będą zatrzymane i wydane na stacjach węzła warszawskiego odpowiednio do kierunków, podróży, posiadających bilety od i do stacji Warszawa Główna. Przewoźnicy będą bez żadnej dopłaty od lub do dowolnego dworca węzła warszawskiego odpowiedniego kierunku. Pociągi zatrzymują się w Warszawie Zachodniej i Wschodniej.

DZIEŃ W POLITYCE

NA ZAMKU

Pan Prezydent przyjął prof. Kutrzebę, nowoobranego prezesa Polskiej Akademii Umiejętności.

Pan Prezydent podejmował w go dzinach popołudniowych herbatą uczestników zjazdu polskich inżynierów kolejowych.

ZAJAZD LEGIONISTÓW

6 sierpnia br. odbędzie się w Krakowie, w rocznicę wymarszu Kadrowki, zjazd Legionistów. W zjeździe weźmie udział Marsz. Śmigły-Rydz, który wygłosi przemówienie. Zgłoszenia na zjazd przyjmowane będą do 10 czerwca.

Z KLUBU SPRAWODAWCÓW PARLAMENTARNYCH

W poniedziałek odbyło się walne zebranie Klubu sprawodawców parlamentarnych, na którym dokonano wyboru nowego zarządu. Prezesem Klubu została ponownie p. Zofia Osbergerowa.

KOM. BURCKHARDT JEDZIE DO GENEWY

Wysoki komisarz Ligi Narodów Burckhardt w dniach najbliższych wyjedzie do Genewy, celem złożenia sprawozdania o sytuacji w Gdańsku. Nie jest wykluczone, że kom. Burckhardt zatrzyma się w przejeździe w Berlinie.

ODCZYT P. HALLERÓWNY

Siostra gen. Hallera p. Anna Hallerówna wygłosiła w Krakowie odczyt o stosunku Niemców do Polski na przestrzeni historii. Odczyt zgromadził dużą ilość słuchaczy i spotkał się z wielkim zainteresowaniem.

FALSZYWE POGŁOSKI

Rozeszły się pogłoski, że Wincenty Witos weźmie udział we wszystkich zjazdach wojewódzkich Stron Ludowego, które odbędą się w miesiącach letnich. Jak się dowiadujemy, wiadomości te nie odpowiadają prawdzie, ponieważ w lecie żadne zjazdy wojewódzkie, ze względu na pracę w polu, nie będą miały miejsca.

W związku z zakończeniem biegu pociągów na stacji Warszawa Zachodnia dla przyjazdu podróżnych z tej stacji do śródmieścia, zostały uruchomione autobusy miejskie na odcinku Warszawa Zachodnia — plac Narutowicza.

OPINIA BIEGŁEGO

Zwróciliśmy się do jednego z fachowców z prośbą o ocenę wysokości strat i wskazania jak dłużej będzie trwała naprawa.

Straty nie są tak wielkie, jak wydawało się początkowo w czasie akcji — odpowiada nasz informator. Ogień trafił na podatny materiał i dlatego płomienie były tak wysokie, co robiło wrażenie, że większa przestrzeń objęta jest pożarem niż była w istocie. Zawalił się poza tym tylko jeden filar z częścią stropu.

Ogólne więc straty można ocenić na 500 tys. złotych. Jeśli chodzi o techniczne możliwości naprawy, to mogą stwierdzić, że w ciągu miesiąca będzie można doprowadzić prace do obecnego stanu. Chodzi więc tylko o otrzymanie odpowiednich kredytów.

Bezczelny atak niemiecki na młodzież polską

Naczelny organ narodowo - socjalistycznej młodzieży niemieckiej „Wille und Macht” przynosi w ostatnim numerze wstępny artykuł o młodzieży polskiej (Die Jugend in Polen). Wśród całego szeregu nieścisłości i fałszywych informacji, przez cały artykuł przebiega nuta złej woli autora. Perfidia granicząca z wymogami przyzwoitości ujawniła tendencję autora w zakończeniu artykułu, który podajemy w dosłownym brzmieniu:

„Historia teraźniejszości dowiodła, że silne narody posiadają także silną, wychowaną na zdrowych

podstawach (grundsätzlich), zdrową młodzież. Porównać młodzież Adolfa Hitlera albo młodzież Mussoliniego z młodzieżą polską byłoby rzeczą śmieszną. Tu zachwycająca (begeisterte) — to jest, tam rozbiście i nienawistość — tu zdrowie i radość życia, tam nędza i rozgoryczenie. Tej młodzieży nie można by doprawdy zawżwać, żeby dwiema samochodami łuzie teraźniejszości ku bogatej perspektywie przyszłości”.

Ku jakiej przyszłości zdążyła młodzież III Rzeszy my nie pytamy, bo pewni jesteśmy swego, bo wierzymy w zwycięstwo nakazów moralnych, wypełnianych dobrowolnie, nie pod przymusem i batem przywódców partyjnych.

Masowe ucieczki Niemców z Hungerlandu

Z każdym dniem notujemy coraz częstsze wypadki powrotu Polaków z Niemiec. Kuszeni przez agitatorów hitlerowskich nadziejami łatwego zarobku, i dostatkami życia, powracają emigranci polscy i Niemcy, obywateli polscy z wypraw do Niemiec rozczarowani i zawiedzeni w rachubach.

W dniach ostatnich powrócił z Niemiec 24-letni Ewald Hollweg, mieszkaniec wsi Boryszewa pow. plockiego. Namówiony przez agitatora, Petera Friedricha ze Stróżewka w pow. Płockim obietnicami „poprawy” stopy życiowej wyjechał do Niemiec na wiosnę

roku bieżącego. W obozie w Rumelsburgu, gdzie początkowo pracował, karmiono go na śniadanie i kolację szklaneczką czarnej kawy i dwoma małymi kawałkami chleba, na obiad zaś kartoflanką bez tłuszczu.

We Friedbergu, następnej placówce Hollweg mimo posiadania gotówki cierpiał formalnie głód.

Zrezygnowany i zbiedzony przekroczył granicę polską, aby opuścićszy raz na zawsze kraj Hitlera, powrócić w swoje strony, do kraju.

Płk. Tomaszewski delegatem przy min. W. R. i O. P.

Naczelny komendant Legii Akademickiej płk. dypl. Tadeusz Tomaszewski został mianowany delegatem ministra spraw wojskowych przy ministrze W. R. i O. P. z zachowaniem swego dotychczasowego stanowiska.

Co mówi Polonia amerykańska o pawilonie polskim w New Yorku

Pawilon polski na wystawie światowej w Nowym Jorku ma niebywałe powodzenie u Polaków amerykańskich. W najwyższym stopniu wzruszające są sceny, gdy po paru godzinach zwiedzenia całego pawilonu rodziny nasi ze łzami w oczach dziękują za ten wielki wysiłek ze strony Polki, aby pokazać Ameryce współczesną pracę polską i jej wyniki.

Ogólna opinia wśród Polaków amerykańskich najbardziej podkreśliła ekspozycję w dziale produkcji, Re-

welacja dla Amerykanów jest możliwość produkowania w Polsce mikro-skopów, fortepianów, obrabiarek do metali o tak wysokim poziomie, motorów samolotowych, transformatorów, wyrobów chemicznych i farmaceutycznych, wyrobów włókienniczych i tyśiąca innych.

Zwiedzający powiadają, że dopiero teraz wierzą w ogromny postęp pracy polskiej, gdy naozaj widzą dowody świętego rozwoju naszej wytwórczości.

Gibraltar — Malta — Aleksandria Działalność wydawnicza Kasy im. Mianowskiego

na straży interesów Anglii na morzu Śródziemnym

Dały się słyszeć głosy za granicą, iż w razie wojny Wielka Brytania nie będzie korzystać ze szlaków śródziemnomorskich i skieruje swe statki handlowe podążające na Wschód drogą okrężną koło Przylądka Dobrej Nadziei. Jakiś brytyjski flota handlowa mogłaby w zasadzie i tą drogą popłynąć do Indii i dalej na Wschód, nie wywołując tym większych zaburzeń w normalnym przywozie aprovisionacji i surowców, jednak możemy z całą stanowczością stwierdzić, że taka ewentualność w żadnym wypadku nie jest brana pod uwagę.

UTRZYMANIE SZLAKU ŚRÓDZIEMNOMORSKIEGO

Wręcz przeciwnie — szlak śródziemnomorski będzie utrzymany; przede wszystkim dlatego, że zaniechanie obrony tej drogi morskiej zaszkodziłoby znacznie wpływom, znaczeniu i potęgę brytyjskiej na Bliskim Wschodzie. W takim wypadku wróg byłby w stanie zagrozić Egiptowi, Palestynie, Irakowi, zdobyć przewagę nad kanałem Sueskim, zagrozić całoci Grecji, Turcji i Rumunii. Również i w stosunku do swej sojusznicy, Francji, która przeszło 50 proc. importu ropy sprowadza z Bliskiego Wschodu, ma Wielka Brytania zobowiązania. Nie mniej odcięcie od źródeł ropy z Iraku byłoby dotkliwym ciosem dla floty brytyjskiej.

To też trzeba z całą stanowczością zaznaczyć, że wspólnie z flotą francuską, flota brytyjska o-

ile zajdzie potrzeba, do ostatniego okrętu, do ostatniego człowieka, będzie broniła swych słusznych praw historycznych na tym odcinku.

Dlatego też celu poza silną i przeważającą nad ewentualnym nieprzyjacielem marynarką wojenną, posiada Wielka Brytania cały łańcuch obronnych punktów strategicznych, które bronią szlaków śródziemnomorskich.

GIBRALTAR NA STRAŻY

A więc przede wszystkim wejście na Morze Śródziemne — czuwają nad nim stale działa z fortów Gibraltaru. Gdybyśmy nawet przypuścili, że haubice ze wzgórz hiszpańskich i marokańskich wspomaganie przez lotnictwo, będą zdolne chwilowo uniemożliwić korzystanie z portu w Gibraltarze, to jednak najbardziej nawet zacięty atak nieprzyjacielski nie jest groźnym dla twierdzy, ani dla stacjonującej tam załogi.

Powierzchnia portu w Gibraltarze wynosi 440 akrów, znajdujemy tam suche doki oraz świetnie wyposażone stacje bunkrowe. Nagromadzone zapasy żywności i amunicji są wystarczające dla 25.000 ludzi na przeciąg przeszło sześciu miesięcy. Głębokie galerie i piwnice, które ostatnio zostały wydrążone w skałach Gibraltaru, stanowią niezłomny ciosom dla floty przeciwniczej.

GŁÓWNA BAZA FLOTY BRYTYJSKIEJ

Następnym ogniwem w tym

łańcuchu jest Malta. Ze względu na swe centralne położenie, mniej więcej w połowie odległości między Port Saidem a Gibraltarem z jednej strony, oraz Mesyną i Kap Bonem z drugiej, Malta jest główną bazą i siedzibą głównej kwatery brytyjskiej floty śródziemnomorskiej. W świetnym porcie La Valetta Wielka Brytania posiada jedno z najlepiej wyposażonych doków reparacyjnych poza obrębem wysp brytyjskich, które są zdolne do przyjęcia nawet największych jednostek morskich.

Malta została ostatnio znacznie ufortyfikowana, przy czym znajduje się na niej również ważna baza lotnicza, mogąca pomieścić większą ilość samolotów lądowych i morskich. Silny garnizon znajdujący się na wyspie może być w razie potrzeby wykorzystany nie tylko dla obrony miejscowej, ale również dla wzmocnienia innych garnizonów na Bliskim Wschodzie.

ALEKSANDRIA, HAIFA, CYPR

Trzecim ogniwem będzie Aleksandria, najważniejsza baza morską we wschodniej części Morza Śródziemnego, a z której, dzięki specjalnej umowie zawartej między Wielką Brytanią i Egiptem, flota brytyjska może całkowicie korzystać. Port w Aleksandrii jest doskonale wyposażony i umocniony, i w czasie słynnej koncentracji w r. 1935 służył za punkt zborny większej części floty śródziemnomorskiej.

Ale to jeszcze nie wszystko; również Haifa i Cypr mają duże znaczenie strategiczne jako ewentualne bazy morskie. Port w Haifie może na razie pomieścić ograniczoną ilość okrętów, natomiast wybrzeże morskie nadaje się na urządzenie obszernych lotnisk. Należy też pamiętać, że w Haifie kończy się słynny rurociąg ropy z Mosulu.

Na Cyprze nie znajdujemy naturalnych zatok, lecz można tam bez wielkich trudności stworzyć sztuczne porty. Wyspa ta również nadaje się na założenie lotnisk. Te wszystkie możliwości są już obecnie brane pod uwagę.

Dla pełności obrazu należało by wymienić szereg francuskich obronnych baz morskich, które znajdują się zarówno na brzegu europejskim, jak i afrykańskim, przede wszystkim zaś Tulon i Bizerta, które zamykają ten łańcuch obronny na Morzu Śródziemnym mocną klamrą.

Dotychczasowy dorobek naukowy Kasy im. Mianowskiego — Instytutu Popierania Nauki ilustruje wydany w roku bieżącym katalog jej wydawnictw. Obejmuje on 149 stron druku. Podkreślić należy przejrzysty układ Katalogu, znakomicie ułatwiający orientację.

Z poszczególnych działów wyróżniają się na miejsce poczesne publikacje z zakresu biologii, fizjologii, zoologii i botaniki oraz geografii wraz z paleontologią, dalej historii i literatury; poza tym reprezentowane są wszystkie dziedziny objęte dotychczasową działalnością wydawniczą Kasy im. Mianowskiego. Zamieszczone zostały również publikacje będące w zawiadywaniu Kasy m. in. bogaty wykaz wydawnictw Instytutu Bałtyckiego i Polskiego Towarzystwa dla Badań Europy Wschodniej i Bliskiego Wschodu.

Kasa drukowała książki zgłoszone przez autorów po poddaniu ich fachowej ocenie i stwierdzeniu, że zasługują na wydanie. Z reguły publikowano jedynie pierwsze wydania nigdzie niedrukowane, unikając ogłoszenia ponow-

nego książek wyczerpanych. Pierwszą z wielkich prac zainicjowanych przez Kasę im. Mianowskiego jest suplement, czy raczej tom dziewiąty do słownika języka polskiego Karłowicza, Niedzwiedzkiego i Kryńskiego. Słownik ten, który przez długie lata oddawał wielkie usługi kulturze polskiej, nie obejmuje naszego dorobku językowego z lat ostatnich. Opracowanie suplementu zostało powierzzone prof. Szoberowi i prof. Doroszewskiemu. Po śmierci prof. Szobera prace re dakcyjne skupiły się w rękach prof. Doroszewskiego. Zbieranie materiałów zostało już zakończone, wobec czego należy oczekiwać, że druk zostanie rozpoczęty z następnym rokiem 1940.

Obok tego podjęte zostało wydawnictwo Dziejów Polski Przedrozbiorowej, które ma objąć 10 tomów, przy czym na razie nie rozstrzygnięto sposobu opowania okresu późniejszego. Redakcję nad całością objął prof. Władysław Konopczyński; współpracę zapowiedział szereg wybitnych uczonych historyków m. in. prof. Kazimierz Chodźnicki, prof. Roman Grodecki, prof. Józef Kostrzewski, prof. Władysław Semkowicz i inni. Publikacja ta wypełnić może poważną lukę w naszej historiografii i winna być uznana za pracę pilną.

Trzecim dziełem wydawnictwa zainicjowanych przez Kasę jest biblioteka prozaików greckich. Ma ona zawierać wzorowe przekłady filozofów i historyków starożytności, posiadającym znaczenie dla kultury polskiej.

Równocześnie Kasa im. Mianowskiego nie zaprzestaje wydawania dzieł nadesłanych. Wśród nich zasługuje na wyróżnienie drugi tom podstawowego opracowania prof. Antoniego Jakubowskiego p. t.: „Czerwiec Polski“ (nazwa łacińska porphyrophora polonica, owad, dawniej w Polsce hodowany i sprzedawany na rynkach całej wschodniej i pdn. Europy. Wyrabiano z niego czerwoną farbę), oraz w zakresie humanistyki opracowanie Zdzitowieckiej i Hornowskiej p. t.: „Zarys dziejów zbiorów rękopiśmiennych“.

W roku 1477 na skutek małżeństwa Marii Burgundzkiej z arcyksięciem Maksymilianem, order przeszedł do domu Habsburgów. Karol V przy abdykacji swej odstąpił order Filipowi II, królowi Hiszpanii. Gdy dom Burbonów opanował tron hiszpański, postanowiono, że order Złotego Runa będzie jednocześnie należał do dwóch domów panujących Burbonów hiszpańskich i Habsburgów.

Po upadku tronów w obu państwach order stracił swych suwerenów i prawdopodobnie nie będzie już wznowiony. Order Złotego Runa był odznaczeniem niezwykle rzadkim i stąd szczególnie zaszczytnym.

Hiszpański order „czerwonych strzał”

Nowa Hiszpania ustanowiła nowe odznaczenie „Najwyższy order czerwonych strzał”. Złączone strzały są, jak wiadomo, godłem Falangi hiszpańskiej. Odznaka orderowa składa się ze złotego łańcucha, wagi 780 gramów. Każde ogniwo przedzielone jest wążką pięciu strzał. Łańcuch zakończony jest orłem królewskim Hiszpanii ze złota.

Dotychczas wykonano pięć takich łańcuchów, z których jeden przeznaczony jest dla generała Franco, a 4 dalsze dla króla Włoch, Mussoliniego, Kanclerza Hitlera i Marszałka Goeringa.

Nowy order zastąpił ma dawny order Złotego Runa, ustanowiony w Burges przez księcia Burgundii, Filipa Dobrego, z okazji jego małżeństwa z Izabellą Portugalską. Order ten przyznawano je-

dynie „szlachetnym rycerzom, bez trwogi i bez zmywu“.

W roku 1477 na skutek małżeństwa Marii Burgundzkiej z arcyksięciem Maksymilianem, order przeszedł do domu Habsburgów. Karol V przy abdykacji swej odstąpił order Filipowi II, królowi Hiszpanii. Gdy dom Burbonów opanował tron hiszpański, postanowiono, że order Złotego Runa będzie jednocześnie należał do dwóch domów panujących Burbonów hiszpańskich i Habsburgów.

Po upadku tronów w obu państwach order stracił swych suwerenów i prawdopodobnie nie będzie już wznowiony. Order Złotego Runa był odznaczeniem niezwykle rzadkim i stąd szczególnie zaszczytnym.

„Sławne symfonie” Nowy cykl radiowy

Dział muzyki symfonicznej zapowiada się w obecnym sezonie letnim Polskiego Radia bogato i urozmaicie. Przewidziane są jako stałe pozycje programu „Poranki Symfoniczne” w niedzielę i święta oraz dwa koncerty tygodniowo w dniu powszednim, w tym transmisje z zagranicy.

Stalą pozycją będzie również projektowany cykl „Sławne symfonie”, który nadawany będzie z płyt, przez całe lato, raz w tygodniu w odcinkach popołudniowych. Uwzględniane będą najnowsze nagrania; jak wiadomo technika nagrań płytowych doszła w czasach ostatnich do takich wyników, że potrafi dzisiaj bez mała; zastąpić koncert muzyki „żywej”. Nagrania płytowe utrwalają interpretacje najlepszych zespołów orkiestrowych i najwybitniejszych kapelmistrzów, których usłyszenie jest zazwyczaj rzeczą nieosiągalną.

Dlatego cykl „Sławne symfonie” zapowiada się doskonale i pozwoli melomanom także w sezonie letnim, naogół ubogim w stałe imprezy koncertowe utrzymać pełny kontakt z muzyką symfoniczną.

Pierwszy koncert z tego cyklu odbędzie się w środę, dnia 7 czerwca o godz. 18.00 i przyniesie Haydna Symfonię „Wojskową” G-Dur, dyrygowaną przez Brunona Welera oraz Mowana przez Brunona Welera oraz Mowana przez Brunona Welera oraz Mowana przez Brunona Welera.

Kronika kulturalna

INTERESUJĄCA WYSTAWA FOTOGRAFICZNA
W dniu 6 bm. (wtorek) o godz. 17 w sali wystawowej Polskiej YMCA (ul. Konopnickiej 6) otwarta została na apręciąg 10 dni interesująca wystawa fotograficzna.

Będzie to kolekcja ostatnich prac utalentowanej artystki - fotografi Fr. Olesńskiej, której prace znane są publiczności warszawskiej z szeregu wystaw zbiorowych. Na wystawie znajdzie się w pierwszym rzędzie obfity zbiór portretów szeregu wybit-

nych osobistości świata naukowego, politycznego i towarzyskiego stolicy, oraz wybór scenek rodzajowych i typów ulicznych Warszawy.

TEATR ORZĄDZOWY NA POMORZU

Na Pomorzu poczyniono wstępne prace przygotowawcze do powstania teatru objazdowego. Będzie on działał na terenie Pomorza, uwzględniając w pierwszym rzędzie mniejsze miasta i ośrodki kulturalne.

NOWY UNIWERSYTET W TURCJI

Turecki minister oświaty publicznej zapowiedział, podczas dyskusji nad budżetem państwowym na 1939 — 40 r., że rząd nosi się z zamiarem fakultetu medycyny. Wobec tego, że istnieje tam już fakultet historii i literatury, w przedmym czasie w stolicy tureckiej powstanie nowy, drugi z rzędu uniwersytet.

WYSTAWA SZTUKI HISZPAŃSKIEJ z z w GENEWIE

W Genewie otwarta została w genewskim Muzeum Historii i Sztuki wystawa dzieł hiszpańskich sztuki malarskiej, które swego czasu razem z innymi zbiorami zostały wywiezione z Hiszpanii i oddane pod opiekę sekretarza generalnego Ligi Narodów. W otwarciu wzięli udział m. in. szef rządu kantonu genewskiego, przedstawiciel rządu federalnego, oraz poseł Hiszpanii w Bernie.

Z książek

O Łemkach

Literatura o polsko - słowackim pograniczu wzbogaciła się ostatnio nową książką mgr. Aleksandra Bartosza ka pod tytułem „Łemkowie — wspomnienia Polacy”, wydana przez sekcję naukową Komitetu dla Spraw Szlachty Zagrodowej, działającej z ramienia Towarzystwa Rozwoju Ziemi Wschodnich. Autor na podstawie obfitego materiału statystycznego i historycznego, a zwłaszcza nazw miejscowości i nazwisk osobowych stwierdza, że większość ludności Łemkowszczyzny jest pochodzenia polskiego, na co również wyraźnie wskazują badania antropologiczne.

RUMUNIA ZDOBYŁA PUCHAR NARODÓW

Zwycięska drużyna Rumunii z Pucharem

OLE STEFANI

56)

DZIEWCZYNA, SAMOCHÓD i PIES

POWIEŚĆ

Przekład autoryzowany Eugeniusza Bałuckiego

Janet Gregory wraca samochodem z Dieppe, gdzie w konsulacie angielskim odebrała list, napisany do niej przez ojca na kilka godzin przed jego tajemniczą śmiercią.

Jest ogromnie niespokojna.

Nagle uczuła, że uścisk słabnie. W pierwszym momencie nie mogła zrozumieć, co się stało. Mężczyzna zawahał się, uniósł ją lekko w powietrze, jeszcze raz uderzył ze złością o ziemię i pomknął, lecz nie w kierunku torebki, ale w zarośla. Znikł w mgnieniu oka.

Janet usiadła i zupełnie oszołomiona zaczęła pocierać dłonią szyję. Potem w odległości kilku kroków spostrzegła na trawie swoją torebkę. Podczołgała się pośpiesznie i przykryła ją swoim ciałem. Z miejsca, gdzie leżał Marcin Anderson, rozległ się jęk.

Później się już nie zastanawiała, co zmusiło napastnika do ucieczki, gdyż na wysokiej skale,

wiszącej nad drogą ukazał się jakiś cień, a potem głęboki głos zawałał:

— Hallo! Co tu się dzieje?

Był to Lytton Praycott. Patrzył na dół, trzymając się podły.

— Panie Praycott! — krzyknęła, gdy uprzytomniła sobie, że to jest Amerykanin. — Niech pan goni opryszka! Prędko! Uciekł w tamtą stronę!

Praycott zdziwił się niezmiernie, lecz w następnej chwili zeskokzył ze skały ryzykując skręcenie karku i pomknął we wskazanym kierunku. Janet usłyszała jak pod jego stopami trzaskały suche gałęzie i obsuwały się drobne kamienie.

Podniosła się, przycisnęła do piersi torebkę i zrobiła kilka kroków, przysięgając sobie w duchu: — Już nigdy nie wyjdę z domu bez broni... Miała mały rewolwer w szufladzie szafki nocnej.

— Proszę pani! — rozległo się za nią. — Gdzie on może być? Nikogo tu nie widzę?

Z trudnością torując sobie drogę, zrozumiała, że w tej okolicy ściganie człowieka jest oczywistą niedorzecznością: gesto podszyty las, stłoczone strone skały i głębokie kręte wąwozy dawały na każdym kroku bezpieczne ukrycie.

Zaczekała trochę na Praycotta i poszła razem z nim ku miejscu, gdzie stał samochód. Marcin Anderson siedział obok drzewa, leżącego w poprzek drogi i krzywiąc się niemilosiernie, rozcierał prawą nogę w kostce.

— No, co? — zapytał, gdy oboje się zbliżyli: — Złapaliście tego drania?

— Uciekł — odparła ponuro Janet. — Wujek mocno się skaleczył?

— Nie — odpowiedział. Wstał, sapiąc głośno i obmacał nogę. — Cała... ale porządnie wyrzniętem głową w ziemię!

— Jakie szczęście, że m nadbiegł w porę! — wtrącił Lytton Praycott.

Był bardzo błądy, lecz jego niewinne, dobrodusze oczy płonęły jak gdyby oburzeniem i gniewem.

— O, tak! — rzekła Janet, spoglądając nań z ukosa. — To było wprost nadzwyczajne! Jeszcze parę minut, a byłoby po torebce...

— Dziękujemy panu! — podchwycił Marcin Anderson, Janet popatrzyła prędko na przybranego wuja i spostrzegła, że spojrzenie, którym zmierzył młodego Amerykanina od stóp do głowy, było co najmniej zastanawiające. — W porę pan się zjawił, panie Praycott... samo niebo nam pana zesłało!

Praycott nie odpowiedział. Podszedł do drzewa, leżącego w poprzek drogi i wyrwał je z korzeniami aż z płytkiej warstwy ziemi.

— Hm!... — mruknął potraszając głową. — Czego to burza nie robi?!...

Usunął drzewo na bok. Był zdumiewająco silny.

— Burza? — powtórzyła Janet ścigającą brwi.

— W lesie było zupełnie... cho... (D. c. n.)

Odprowadzani przez Hitlera Goście jugosłowiańscy opuścili Berlin

Wizyta prywatna w majątku Goeringa

BERLIN, 5. 6. Niemieckie biuro informacyjne podaje: Książę Regent Paweł jugosłowiański oraz księżna Olga opuścili dziś o godz. 19,38 pociągiem sypialnym Berlin, udając się do Drezna. Przed odjazdem z Berlina książę regent złożył wizytę kanclerzowi Hitlerowi, z którym odbył jeszcze dłuższą rozmowę.

Po godzinie 19-tej przybył do zamku Bellevue, gdzie zamieszkał książę regent, kanclerz Hitler, który następnie odprowadził jugosłowiańską parę książęcą na dworzec. Po przejściu w towarzystwie kanclerza przed frontem batalionu honorowego udał się książę regent na peron dworca, gdzie pożegnał się z członkami rządu, dowódcami armii i marynarki oraz kierowniczymi osobistościami państwowymi i partyjnymi.

Z Drezna ks. Paweł i ks. Olga

edjadą do prywatnej posiadłości marszałka Goering Karinschal, gdzie spędzą kilka dni w charakterze prywatnym.

„W atmosferze przyjaźni...” Komunikat urzędowy

BERLIN, 5. 6. O kizycie ks. regenta Pawła wydany został komunikat urzędowy, w którym m. in. powiedziano, że wizyta ks. regenta jugosłowiańskiego i towarzyszących mu osób w Berlinie dała okazję do wyrażenia politycznej wymiany zdań między gośćmi jugosłowiańskimi a miarodajnymi czynnikami Rzeszy Niemieckiej.

Rozmowy, prowadzone w atmosferze szczernej serdeczności i przyjaźni dotyczyły spraw, interesujących oba kraje.

W dalszym ciągu komunikat stwierdza, że obie strony widzą w szczer-

przyjaźni i ścisłej współpracy, łączącej Jugosławię z Niemcami i Włochami, istotny czynnik utrzymania pokoju w Europie i oba rządy są zdecydowane kontynuowania opartych na tych jasnych i mocnych podstawach wzajemnych stosunków politycznych, gospodarczych i kulturalnych.

Oba rządy, działając w pełnym porozumieniu z rządem włoskim, są przekonane, że przez uprawianie tak jasno określonej polityki najlepiej przyczynią się do usunięcia ciężących obecnie na Europie napięć i rozdziewek politycznych, jak również do pokojowego rozwoju stosunków międzynarodowych.

Chamberlain o rokowaniach z sowietami

Zastrzeżeń Watykanu nie było

LONDYN, 5. 6. Premier Chamberlain złożył dziś w Izbie Gmin oświadczenie w sprawie rokowań o pakt francusko - angielsko - sowiecki. W odpowiedzi na interpelację posta konserwatywnego Adamsa, czy może udzielić nowych informacji o stanie rokowań, premier Chamberlain oświadczył: „Odpowiedź rządu sowieckiego na propozycję wysuniętą przez rządy angielski i francuski nadeszła w sobotę i jest obecnie rozpatrywana”.

Pos. Greenwood: „Czy pan premier ma zamiar złożyć oświadczenie w sprawie tych rokowań w najbliższej przyszłości, po rozpatrzeniu przez rząd odpowiedzi sowieckiej?”

Premier Chamberlain: „Tak jest”.

W odpowiedzi na następne pytania, premier Chamberlain oś-

wiadczył, że nie wie o rzekomych Watyka przeciw zawarciu paktu zastrzeżeniach, czynionych przez z Rosją sowiecką.

Nie będzie wizyty w Z S R R Oficjalne zaprzeczenie w Izbie Gmin

LONDYN, 5. 6. W odpowiedzi na interpelację premier Chamberlain oświadczył dziś, że w obecnych okolicznościach nie jest brana pod uwagę ewentualność wysłania którego-

kolwiek z członków rządu angielskiego z wizytą oficjalną do Moskwy. Premier uważa, że taka wizyta nie miałaby obecnie żadnego praktycznego znaczenia.

Konflikt za kilka miesięcy Szczerość gen. Haushofera

MONACHIUM, 5. 6. „Zeitschrift für Geopolitik” czasopismo wydawane przez jednego z najbliższych współpracowników Hitlera gen. Haushofera ogłasza ciekawy artykuł o sytuacji poli-

tycznej. W artykule tym stwierdza szczerze, że obecnie cały świat znajduje się w okresie wycofania, które jest tylko przy grywką do wybuchu konfliktu. Okres ten potrwać jeszcze może kilka miesięcy.

Autor artykułu podkreśla, że napięcie sytuacji w Europie doszło do punktu szczytowego, ale dziś wszystko się zmieniło i porównania historyczne są niesłuszne bo uznaje się nie zobowiązanie lecz się. Zmieniło się zarówno traktowanie rannych, jak i uznanie wartości traktatów. Przylej wojnie nikt się nie uchroni, śmierć nie oszczędzi dyplomatów, ani kobiet, ani dzieci.

Szczere odkrycie kart i metod działacza niemieckiego przez gen. Haushofera zastępuje w dzisiejszej sytuacji na specjalną uwagę.

ratować właśnie przy pomocy tych aparatów

SLEDZTWO

W sprawie katastrofy łodzi „Thetis” zostało zarządzone drobiazgowo śledztwo.

♦ MLECZARNIA DANGLA Szpitalna 7 Najlepsze kołacje na białoswo ♦

Nowa szykana niemiecka „Dziennik Berliński” jako „Berliner Tageblatt”

BERLIN, 5. 6. Zarządzeniem władz, pisma polskie w Niemczech zmuszone zostały do umieszczenia pod nagłówkami tłumaczenia niemieckiej nazwy dziennika.

Jako curiosum podać należy, że „Dziennik Berliński” zmuszony

został do podania swego tytułu „Berliner Tageblatt”.

Jak wiadomo niemiecki „Berliner Tageblatt” był jednym z największych pism niemieckich, zlikwidowanym przez reżim narodowo - socjalistyczny.

Habilitacja docentów na wyższych uczelniach

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdził habilitacje następujących docentów:

W UNIWERSYTECIE JAGIELLOŃSKIM W KRAKOWIE:
Dra Władysława Czaplńskiego w zakresie historii Polski nowożytnej na Wydziale Filozoficznym, Dra Dobiesława Dohorzynskiego w zakresie

fizyki doświadczalnej na Wydziale Filozoficznym, Dra Włodzimierza Mikulowskiego w zakresie pediatrii na Wydziale Lekarskim, Dra Karola Starmacha w zakresie hydrobiologii na Wydziale Rolniczym, Ks. Dra Franciszka Smidora w zakresie historii Kościoła w Polsce na Wydziale Teologicznym.

W UNIWERSYTECIE JANA KAZIMIERZA WE LWOWIE:

Dra Tadeusza Baranowskiego w zakresie chemii lekarskiej na Wydziale Lekarskim, Dra Tadeusza Chorążaka w zakresie chorób skórnych i wenerycznych na Wydziale Lekarskim, Dra Artura Chwałibogowskiego w zakresie pediatrii na Wydziale Lekarskim, Dra Emila Michalowskiego w zakresie urologii na Wydziale Lekarskim, Dra Władysława Mikuszewskiego w zakresie prawa procesowego cywilnego na Wydziale Praw, Dra Józefa Mutkę w zakresie morfologii i systematyki roślin na Wydziale Matematyczno - Przyrodniczym, Dra Stefana Truchim w zakresie historii szkolnictwa na Wydziale Humanistycznym.

W UNIWERSYTECIE JOZEFA PIŁSUDSKIEGO W WARSZAWIE:
Dra Eugeniusza Wilczkowskiego w zakresie psychiatrii na Wydziale Lekarskim.

W UNIWERSYTECIE POZNAŃSKIM:
Dra Józefa Janickiego w zakresie technologii rolniczej na Wydziale Rolniczo - Leśnym, Dra Konrada Jajdzewskiego w zakresie prehistorii na Wydziale Humanistycznym, Dra Tadeusza Pawlikowskiego w zakresie historii prawidowej na Wydziale Lekarskim, Dra Witolda Tomaszewskiego w zakresie chorób wewnętrznych na Wydziale Lekarskim.

Przebieg katastrofy „Thetis”

przedmiotem drobiazgowego śledztwa

Sprawozdanie prem. Chamberlaina w Izbie Gmin

LONDYN, 5. 6. W poniedziałek po południu Izba Gmin zebrała się na pierwszym posiedzeniu po feriach świątecznych. W przebiegu dyskusji, szef rządu Neville Chamberlain złożył oświadczenie, obrazujące przebieg katastrofy, jakiej uległa łódź podwodna „Thetis” w dniu 1 czerwca r. b.

Po wyciszeniu znajdujących się w chwili zanurzenia łodzi na jej pokładzie oficerów, żołnierzy i przedstawicieli stoczni, premier oświadczył, że obecność dodatkowego personelu nie

przyczyniła się do zatonięcia łodzi podwodnej. Bezsprzeczny jest fakt, że bezpośrednią przyczyną katastrofy stało się zalanie wodą obu przednich komór okrętu.

KTOREBY WTARGNĘŁA WODA?

Według dotychczasowych wyników dochodzeń, woda wtargnęła przez wyrzutnię torpedową, znajdującą się na przedzie okrętu. Otwór zabezpieczający wyrzutnię otworzył się albo podczas zanurzenia, albo też był już wówczas otwarty, czego dotychczas nie zdołano dokładnie stwierdzić.

Członkowie załogi, którzy zdołali wydobyć się z pierwszej komory okrętu, nie mieli czasu na zamknięcie za sobą t. zw. drzwi bezpieczeństwa, co spowodowało, że i druga komora została zalana.

Wówczas opróżniono przy pomocy pomp główne zbiorniki balastu, aby w ten sposób spowodować wypłynięcie okrętu na powierzchnię. Pomimo tego jednak okręt dalej tonął i zatonął się z dnem morza pod kątem 35 st. na głębokości 130 stóp.

SYGNAŁY ZNISZCZONE

Jak wynika dalej z relacji premiera, wskutek zderzenia okrętu z dnem morza zniszczona została aparatura sygnałowa i radiowa „Thetisa”, wobec czego dowództwo okrętu musiało się ograniczyć do wypuszczenia boji ostrzegawczych oraz sygnałów dymnych, które jednak nie zostały zauważone przez holowniki, przeznaczone do towarzyszenia łodzi podwodnej podczas jazdy próbnej. W międzyczasie się załoga okrętu czyniła wszystko, co było w jej mocy, aby pozbyć balastu. Dzięki tym wysiłkom w dniu 2 czerwca wynurzyła się z wody rufa okrętu.

SZUKANO ŁODZI BEZ ZWŁOKI

Z kolei premier udzielił szczegółowych wyjaśnień co do zawiado-

mienia o katastrofie władz marynarki wojennej. Dnia 1 czerwca r. b. już o godz. 17.15 informowano się o miejscu położenia łodzi podwodnej, ponieważ nie wynurzyła się ona w przewidzianym czasie t. j. o godz. 16.40. O godz. 18-ej wylnął kontrtorpedowiec „Brazen”, udając się na miejsce, gdzie jeden z samolotów wojskowych zauważył boję ostrzegawczą.

CZĘŚĆ OKRĘTU WYNURZA SIĘ

W dalszym ciągu swego sprawozdania, szef rządu przytoczył relację ocalałego kapitana łodzi podwodnej Z. W. Orama. Bezsprzecznie po wypłynięciu na powierzchnię morza oświadczył on, że wszyscy członkowie załogi jeszcze żyją. Powietrze we wnętrzu okrętu było już jednak bardzo złe. Zastosowanie przyrządów głębinowych podczas prac ratowniczych było niezwykle utrudnione przez silny prąd podmorski, wobec czego klerownictwo akcji ratowniczej zmuszone było zwlekać z pracami, aż do chwili ustania prądu. Przebiecie ściany okrętu w chwili, gdy wystawał on ponad wodą, nie byłoby w żadnym wypadku usprawiedliwione, albowiem wówczas nastąpiłoby całkowite zalanie wnętrza okrętu.

APARATY ŚMIERCI

W takiej sytuacji postanowiono w dniu 2 czerwca r. b. zacząć na chwilę odpływu, lecz okazało się, że i wówczas wszelkie próby dzwignięcia łodzi podwodnej nie dały żadnych rezultatów.

Co się tyczy zastosowania przez członków załogi aparatów Davisa, to należy przypuszczać, że większość z nich zrezygnowała z tego środka ratunku, gdy się okazało, że 3 ludzi poniosło śmierć, usiłując się

został do podania swego tytułu „Berliner Tageblatt”.

Jako wiadomo niemiecki „Berliner Tageblatt” był jednym z największych pism niemieckich, zlikwidowanym przez reżim narodowo - socjalistyczny.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdził habilitacje następujących docentów:

W UNIWERSYTECIE JAGIELLOŃSKIM W KRAKOWIE:
Dra Władysława Czaplńskiego w zakresie historii Polski nowożytnej na Wydziale Filozoficznym, Dra Dobiesława Dohorzynskiego w zakresie

fizyki doświadczalnej na Wydziale Filozoficznym, Dra Włodzimierza Mikulowskiego w zakresie pediatrii na Wydziale Lekarskim, Dra Karola Starmacha w zakresie hydrobiologii na Wydziale Rolniczym, Ks. Dra Franciszka Smidora w zakresie historii Kościoła w Polsce na Wydziale Teologicznym.

W UNIWERSYTECIE JANA KAZIMIERZA WE LWOWIE:

Dra Tadeusza Baranowskiego w zakresie chemii lekarskiej na Wydziale Lekarskim, Dra Tadeusza Chorążaka w zakresie chorób skórnych i wenerycznych na Wydziale Lekarskim, Dra Artura Chwałibogowskiego w zakresie pediatrii na Wydziale Lekarskim, Dra Emila Michalowskiego w zakresie urologii na Wydziale Lekarskim, Dra Władysława Mikuszewskiego w zakresie prawa procesowego cywilnego na Wydziale Praw, Dra Józefa Mutkę w zakresie morfologii i systematyki roślin na Wydziale Matematyczno - Przyrodniczym, Dra Stefana Truchim w zakresie historii szkolnictwa na Wydziale Humanistycznym.

W UNIWERSYTECIE JOZEFA PIŁSUDSKIEGO W WARSZAWIE:
Dra Eugeniusza Wilczkowskiego w zakresie psychiatrii na Wydziale Lekarskim.

W UNIWERSYTECIE POZNAŃSKIM:
Dra Józefa Janickiego w zakresie technologii rolniczej na Wydziale Rolniczo - Leśnym, Dra Konrada Jajdzewskiego w zakresie prehistorii na Wydziale Humanistycznym, Dra Tadeusza Pawlikowskiego w zakresie historii prawidowej na Wydziale Lekarskim, Dra Witolda Tomaszewskiego w zakresie chorób wewnętrznych na Wydziale Lekarskim.

Zamach czy prowokacja?

KLAJPEDA, 5. 6. W ub. sobotę tuż po godzinie 12.00 nastąpił zamach na linię kolejową w pobliżu Tyliży. Przed aneksją Kłajpedy most ten był punktem granicznym pomiędzy Litwą a Prusami Wschodnimi.

Aresztowanie nastąpiło po znalezieniu na jednym z filarów mostu ładunku ekrazytowego. Wydaje się jednak, iż zachodzi tu wypadek prowokacji, zainscenizowany przez Gestapo, która podjęła ostatnio gwałtowną akcję przeciw litewskim organizacjom w kraju kłajpedzkim.

Japonia i „oś”

„Zadnych zobowiązań europejskich”

LONDYN, 5. 6. Wieczorne gazety londyńskie donoszą z Tokio, że Japonia nie zamierza przyjąć żadnych zobowiązań europejskich, o ile Rosja sowiecka nie byłaby również zaangażowana.

Japoński minister spraw zagranicznych przesłał miał dziś instrukcję ambasadorom japońskim w Berlinie i Rzymie, aby poinmor

mowali rządy niemiecki i włoski o decyzji japońskiej.

Ambasadorowie japońscy mają również poinformować rządy oś, że choć Japonia jest przyjaźnie ustosunkowana do mocarstw oś, to jednak zastrzega sobie wszelką inicjatywę w udzieleniu ewentualnego poparcia, unikając tym samym dawania gwarancji z góry.

I. Paderewski w Paryżu

Wywiad z „Paris Soir”

PARYŻ, 5. 6. Dziś wieczorem przybył do Paryża z Havru Ignacy Paderewski, który po pobycie w Stanach Zjednoczonych powraca do swojej siedziby w Morges. W czasie podróży, którą odbył na pokładzie „Normandie” Ignacy Paderewski udzielił krótkiego

wywiadu przedstawicielowi „Paris Soir”, któremu oświadczył, powołując się na swoją pierwszą opinię wypowiedzianą po przemówieniu ministra Becka, iż minister Beck wyraża dziś uczucia i nastroje całego narodu polskiego.

Zgon znakomitego skrzypka

ś. p. prof. Wacław Kochański

Dziś rano zmarł w Warszawie na udar serca wybitny skrzypek ś. p. Wacław Kochański, profesor i b. prorektor Państw. Konserwatorium Muzycznego w Warszawie.

Ś. p. Wacław Kochański urodził się w r. 1878 w Kamieniu Podolskim, ukończył wydział nauk przyrodniczych na uniwersytecie petersburskim. W Petersburgu też rozpoczął studia muzyczne. W r. 1903

przenosi się do Pragi, gdzie studiuję u prof. Szefczyka.

W roku 1923 obejmuje wyższą klasę gry skrzypcowej w konserwatorium muzycznym w Warszawie, gdzie przez długi czas piastuje godność prorektora.

Ś. p. Wacław Kochański był wielkim przyjacielem i oddanym opiekunem młodzieży - uczniów Konserwatorium.

Ogień strawił całe miasto

32 osoby zginęły w płomieniach

MEKSYK, 5. 6. W miasteczku Cacatepec wybuchł gwałtowny pożar, który zniszczył prawie całe miasteczko. 32 osoby spłonęły żywcem, a 25 doniosło ciężkie rany. Spłonęło 200 domów.

Ogień wybuchł w kinie wskutek spięcia w aparacie projekcyjnym. Wobec prymitywnych środków straży pożarnej i późnego przybycia straży ogniowej z sąsied-

nich miasteczek, nie zdołano zahamować pożogi. Ogień objął wkrótce całe miasto.

Po pożarze, by umożliwić zidentyfikowanie zwłok zmarłych utworono częściowo zwglone zwłoki na ulicach miasta. Zrozpaczone rodziny poszukują swych bliskich wśród trupów, desperując wobec straszego nieszczęścia.

Ile prawdy w pogłoskach o „czystce”?

Zapowiedź represji w ostatniej mowie kanc. Hitlera

BERLIN, 5. 6. Wiadomości, które pojawiły się w prasie zagranicznej o usunięciu ostatnio licznych wybitnych generałów niemieckich z czynnej służby oraz o aresztowaniach wśród wojska nie znajdują potwierdzenia niemieckich czynników oficjalnych. Niemniej jednak różnego rodzaju pogłoski, krążące w kołach obserwatorów zagranicznych bynajmniej nie ustały, lecz wzmożyły się jeszcze bardziej, a to w związku ze zniaczeniem ustępem przemówienia wczorajszego kanclerza Hitlera, wygłoszonego w Kassel.

Kanclerz Hitler między innymi powiedział: „Gdybym zauważył, że czyjaś postawa nie wy-

trzyma krytycznej próby wytrzymałości, wówczas usunę natychmiast tę osobę bez względu na to, jakie by zajmowała stanowisko”.

Zdanie kanclerza komentuje się

tu jako ostrzeżenie pod adresem pewnych jednostek, czy też kół mających stosunek krytyczny do obecnej polityki zagranicznej Rzeszy.

28.000 ochotników cudzoziemskich opuściło Hiszpanię

powróciły normalne czasy pokojowe

LONDYN, 5. 6. Wicem. spr. zagr. Butler oświadczył dziś w Izbie Gmin, że sytuacja w Hiszpanii powraca do stanu normalnego. Dnia 26 maja r. b. opuściło port Vigi 5 statków niemieckich, na pokładzie których powróciło do Niemiec około 6.000 niemieckich oficerów i żołnierzy. W dniach 31 maja i 1

czernca r. b. z Kadyksu wypłynęło 9 transportowców, wiozących do ojczyzny 22.000 ochotników włoskich. W Hiszpanii pozostaje tylko drobna liczba ochotników. Część artylerii oraz sprzętu wojennego została również ewakuowana, a część oświadczyła rządowi hiszpańskiemu.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetru przez szerokość lednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpalty): na 1-ej stronie - 1 zł, w tekście (wśród artykułów) 80 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) - 60 gr., na ostatniej stronie - 70 gr. W dodatku niedzielnym 70 gr. Notatki reklamowe - 1 zł. Nekrologi 30 gr. Komunikaty i wyjaśnienia - 1,50 zł. opisy specjalni - 3 zł. lekarskie 30 gr. Drobne do 20 gr. za wyraz, duża litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy, tusty druk - podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty - wyjaśnienia cyfrą (K.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Dział ogłoszeń: Nowy świat 15 m. 1. i piętro. Biuro czynne od godz. 9 rano do 4 po poł. Tel. 224-40.

Redaktorzy działów: Jan Korolec - publicystyka polityczna, Jan Wyszynski - dział zagraniczny, informacje polityczne i sprawozdania sądowe, Antoni Szpełlich - dział gospodarczy i miejski, Stanisław Włodek - informacje i depeze nocne, Andrzej Płodowski - dział prowincjonalny, sportowy i akademicki, Witold Domański - dział kulturalny, Stanisław Ciecierski - kierownik działu ogłoszeń.